

i Ministeriet, væsentlig deri, at det var et Landsthingsministerium, der var dannet, og det ærede Medlem mente, at om man ogsaa havde dannet et saakaldet Højreministerium, saa vilde Stillingen, naar dette Ministerium havde talt Medlemmer af dette Thing i sig, have været en anden. Jeg mener nu, at deri, at samtlige Regjeringens sex Medlemmer tillige ere Medlemmer af Landstinget, ikke ligger nogen Berettigelse til at kalde Ministeriet for et Landsthingsministerium. Ministeriet er dannet af Mænd, hvis politiske Anskuelser staa i god Overensstemmelse, og dets Opdræden ligeoverfor Repræsentationen vil være begrundet i Regjeringens Opfattelse og i dens Overbevisning, men ingenlunde i, at Regjeringens Medlemmer tillige ere Medlemmer af Landstinget. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds mente, at dette Ministerium, naar det talte enkelte Medlemmer i sig af Højre eller Mindretallet her i Thinget, hvad man nu vil kalde det, vilde have haft en lettere Stilling, saa tror jeg, dette er en fuldkommen feil Opfattelse. Det nuværende Ministerium kan jo ikke glæde sig over en Tilslutning hos Flertallet her i Thinget, og jeg kan meget godt forstaa, at Oppositionen søger at trænge Ministeriet fra den Plads, det for Diebliffet indtager, for at se et andet Ministerium i dets Sted, som er mere overensstemmende med Flertallets Anskuelser, eller muligvis er dannet ud af selve Flertallet; men jeg for mit Bedkommende har nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at man ved Behandlingen af dette Lovforslag, som af mig er indbragt for Rigsdagen, og nu kommer hertil fra det andet Thing, søger at reise Opposition mod Regjeringen. Der er mange andre Punkter og mange andre Sager, hvor en Opposition kan komme frem med sin fulde Kraft og Styrke, og det forekommer mig derfor, at der i dette Lovforslags særegne Bessaffenhed ogsaa havde været en særlig Opfordring for Thinget til at behandle det paa en anden Maade; men Sagen er jo den, at selv om det var en Regjering, som var i nærmere Overensstemmelse med Flertallet, end det nuværende Ministerium kan glæde sig ved at være, vilde et Lovforslag af den samme Natur som det foreliggende dog ikke være blevet modtaget af Flertallet. Hvorledes man vender Sagen, er der meget liden Udsigt til, at det nuværende Lovforslag kan komme til at nyde videre Fremme; enten er det Ministeriet selv, Ministeriets Personer, eller ogsaa er det Lovforslagets egen Bessaffenhed, der vil hindre det. Derfor som det skulde lykkes at faae dannet en Regjering af det nuværende Flertal her i dette Thing, er det sandsynligt, at Udførelsen af den Bestemmelse om Revisionen af Sørløven, som indeholdes i Sørløvens § 186, vil gaa fuldstændig i samme Retning som det Forslag, der er vedtaget her af Flertallet, men jeg tror, at det ærede Flertal vil berebe sig en stor Skuffelse, ifald det tror paa,

at det vilde være let for en saadan Regjering at gennemføre det nævnte Forslag eller et, der laa det meget nær. Dette viser kun, hvor store Vanskeligheder der kan være beredet en Regjering paa dette Omraade. — Der er Sagen, der mere end jeg kan beklage, at det nu er det 5te Aar, vi behandle Sørløvens Revision, og jeg skal give det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) Ret i, at det kan ikke være uden svækkende Indflydelse paa Søren at leve under en saadan stadig Usikkerhedsstilstand, men jeg tror at burde tilføie, at der ganske vist er malet med temmelig stærke Farver, og at Søerne ere skilrede noget for overdrevent. Det er min Overbevisning, at der i Søren er en saadan Mænd, at man selv under en Usikkerhedsstilstand og selv med en Sørlø, der har sine væsentlige Mangler, dog vil arbejde paa at holde Søren i en saa god og brugelig Stand, som det er menneskeligt muligt, saa at den, naar dens Bistand paakalbes, vil gjøre Fyldest. — Jeg kan forøvrigt slutte mig til de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem (Thomsen) saavel som fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der rigtignok kom til et andet Resultat end det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen), at nemlig i det nuværende Diebliff, da Tilstanden i Europa er af den Art, at man ikke veed, hvilket Diebliff Krigsluen kan brænde næsten gennem hele denne Verdensdel, er det saare uheldigt, at man ikke med Enighed kan behandle et saa vigtigt Lovforslag som dette.

Naar jeg nu ser hen til Følgerne af Bedtagelsen af den motiverede Dagsorden, staaer det for mig saaledes, at de ikke ville blive væsentlig forskellige fra, hvad der vilde blive Resultatet af, at dette Thing gik til en fortsat Behandling af det fra Landstinget oversendte Forslag. Flertallet vilde sandsynligvis — ja, jeg kan sige det med fuldkommen Sikkerhed — fastholde det Forslag, som blev vedtaget i denne Sal i forrige ordentlige Samling, og Regjeringen vilde ikke kunne gaa ind derpaa. Efter min Overbevisning staaer allerede det, der er foreslaaet af Flertallet, en i alle Henseender mindre tilfredsstillende Søordning end den, vi nu have, og jeg maa saaledes foretrække, hvor meget jeg endogaa kunde ønske de Forandringer i den bestaaende Sørlø, der ere bragte i Forslag af Regjeringen, gennemførte, at vi beholde det Nuværende usforandret fremfor det af Flertallet Foreslaaede. — Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at det af Flertallet indbragte Forslag vilde skabe en Sø, der i alle Maader vilde være ligesaa tilfredsstillende som den, vi have efter den nuværende Sørlø, at den vilde yde fuldt saa stor Garant og Sikkerhed for Danmarks Bestaaen, at den skulde være mere Rjød af det danske Folks Rjød end den nuværende og ikke danne en Stat i Staten. Jeg tror, at det med fuld Højre kan siges, at den nuværende danske Sø